

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Jihočeské divadlo – jako fenomén trávení volného času

Autor práce: Alena Čechová

Obor studia: Vychovatelství – Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Jiří Pokorný

Datum: 6.5.2014

Bakalářská práce splňuje po formální stránce požadované náležitosti – rozsah práce, dostatečný počet použitých zdrojů (53 včetně 18. internetových), abstrakt, 18 ks příloh včetně fotografií.

Autorka rozdělila práci do 4. kapitol –

Historie divadla

Pedagogicko psychologický aspekt

Opera a její životnost

Jihočeské divadlo a jeho návštěvnost

+ úvod a závěr bakalářské práce

Jak je zřejmé z předchozího, řazení jednotlivých kapitol je poněkud zvláštní. Dalo by se předpokládat, že mimo úvod bude logicky první kapitola Pedagogicko psychologický aspekt a pak další kapitoly týkající se opery a Jihočeského divadla.

Na str. 16 autorka nepřesně uvádí, že "...podle Pedagogiky volného času je...". Autorem není Pedagogika volného času ale Pávková J. a kol.

Na několika místech bakalářské práce autorka používá spíše metaforické vyjádření nežli termíny – např. str. 19 „...si jedinec pěstuje kompetence k trávení volného času...“, na str. 24 pak „... Nedodržování tradic..., práva a tabu společnost odměňuje sankcemi...“

Autorka práce na str. 30 uvádí znaky moderní opery. Domnívám se, že čerpá pouze z jednostranného pohledu a to především diváckého od Č. Gregora bez srovnání a rozboru erudovaného hudebního teoretika. Autorka sama na str. 13 si protiřečí, když uvádí, že jednou z prvních inscenací nového operního souboru v roce 1959 byl Střeček, skladatele Antonia Spadavekkia. (Inscenace se těšila nebývalému zájmu diváků, přesto, že se jednalo o moderní operní dílo, tehdy mladého současného skladatele, především pro zajímavé nastudování/režie Otto Haas, dirigent Emil Křepelka, výprava Joan Brehms a František Veselý/, včetně výborných pěveckých výkonů - Roman Kratochvíl, René Tuček, Věra Štiborová, Emil Brada a další).

Na straně 36 autorka předkládá tvrzení, že „...Klasická operní díla věhlasných světoznámých autorů si nesou svou historickou hodnotu a počátkem 20. století už nebyla překonána. Současnost nemá autory, kteří by byli schopni napsat tak působivé opery jako tvořili italští – Verdi, Rosini....němečtí Mozart, Beethoven...ruští Glinka... nebo Francouz Bizet.... čeští...Smetana, Dvořák.... Janáček“.

Domnívám se, že pro toto tvrzení není předloženo relevantní zhodnocení, podložené kritickým rozbořem, odborníky uměnovědci.

Přitom Leoš Janáček, kterého autorka uvádí, je považován za jednoho ze skladatelů světové úrovně. Z dalších lze jmenovat Boh. Martinů (Julietta, Řecké pašije), J. B. Foerster (Jessika, Eva), A. Hába (Matka), Jiří Pauer, Jar. Krček, Ján Cikker, Eugeň Suchoň, z cizích pak Berg (Vojcek, Lulu), Stravinskij, Weil, Hindemith a další. Operní soubor Jihočeského divadla od svého oficiálního ustavení v roce 1959 uváděl za 40 let až do r. 1999 každoročně minimálně jednu operu současného autora (cca 25 autorů, někteří několikrát – Janáček, Kovařovic, Boháč, Pauer, Hurník, Hlobil, Martinů, Křížek, Krejčí, Vacek, Cholminov, Weinberger, Novák V., Novák J.F. a další. Od roku 1999 se opery současných skladatelů téměř neuvádí.

To, že se v Jihočeském divadle, v posledních cca 15. letech, nemají diváci možnost seznámit s jejich díly a operami dalších skladatelů 20. století, nebo velice zřídka, není vinou nízké kvality a úrovně jejich děl, ale operní dramaturgií, která „sází“ téměř vždy, na osvědčené tituly. To, že divák i v Jihočeském divadle je „ochoten“ přijít na současné umění, pokud je realizováno na vysoké umělecké úrovni, dosvědčuje baletní soubor, který pod vedením nového choreografa, uvedením zajímavých titulů v klasickém i moderním/současném zpracování, dosahuje úspěchy v Česku i v zahraničí a divácký zájem neopadl, naopak počet představení se navýšil a obsazenost sedadel zůstává.

S tím souvisí i můj nesouhlas s tvrzením autorky v závěru práce na str. 44, které není podloženo relevantním důkazem „ .... protože se v současnosti nenašli tak věhlasní skladatelé jako v dřívějších dobách a tím pádem klasická opera nebyla překonána. Proto si ji divák žádá a zůstává jí věrný...“,

I přes výše uvedené připomínky, doporučuji bakalářskou práci Aleny Čechové k obhajobě s navrženým hodnocením velmi dobře.